

მწყემსი

მე ვარ მწყემსი კეთილი: მწყემსმან კეთილმან სული თვისი დასკდვის ცხოვართათვის. იოან. 10 — 11.
 მკვე ცხოვარი ჩემი წაწყვედული. მსრეთ იყოს სიბარული. (კთა შინა, ერთისათვის კოდვილისა. ლუკ. 15 — 4.
 მოვედით ჩემა ყოველნი მამურალნი და ტვირთ-მძიმენი და მე განგვიყვანოთ თქვენ. მათ. 11 28.

№ 14

1883 — 1898

30 ივლისი.

გ ა ზ ი თ ი ს ო ა ს ი :

„მწყემსი“	„მწყემსი“ რუსული გამოცემით
12 თოვით . . . 3 მან. 12 თოვით . . . 5 მან.	
6 — . . . 2 — 6 — . . . 3 —	

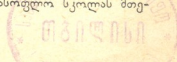
ფულისა და წერილების გავაზანა შეიძლება ამ აღრესით:
 Вs Квитилы, за редакцію „Мисси“ и „Пастыр“.

სოფლის სახალხო სკოლების მასწავლებელთა აღმზრდელობითი მნიშვნელობა.

რომ დღეს სოფლის სახალხო სკოლებს დიდი მნიშვნელობა აქვს ხალხის განათლების საქმეში, ეს, გვიანებ, ყველასათვის ექვს გარეშეა. ჩვენს დროში ხალხის განათლების და სახალხო სკოლების შესახებ მკვირ ბერის ლაპარაკობენ და წერენ და ეს იმიტომ, რომ ხალხის განათლების საქმეში სკოლებს უფრო დიდი მნიშვნელობა აქვს. ლაპარაკობენ და ამბვილად დამტკიცებულთა, რომ წერა-კითხვის

შველა სტატები და კორრესპოდენციები, რომელიც იქმნებიან დასაბუტავთ გამოგზავნილი, გრცლად და გასავებულ უნდა იყვნენ ავტორთაგან ხელ-მოწერილნი.
 სტატია, რომელიც არ დაიბეჭდება, სამი თთვის განმავლობაში შეიძლება ავტორებს მათის ხარჯით უკანვე დაუბრუნდეს სტატები მიიღებინ რუსულს ენაზე დაწერილიც და თარგმნი დაიბეჭდებინ.

კეთილი ზედ-გაგონება აქვს ხალხის ცხოვრების ყოველ მხარეზე. მაგრამ ვინაც ახლოს იცნობს ჩვენს ხალხს, მას არ შეუძლია თქვას, რომ სახალხო სკოლებმა, გარდა საეკლესიო-სამრევლო სკოლებისა, რომელთა რიგინად მოწყობისათვის გამოთხოვნილია საშუალება და ყოველ ღონეს ხმარობენ, გაამართლონ თავიანთი დანიშნულება. მართალია, ბევრი ამბობს, რომ სოფლის სკოლამ თავისი ოც-და-ათი წლის არსებობის დროს, იმდენად დიდი სარგებლობა მოიტანაო, რომ ამ სკოლისაგან მეტის მოთხოვნა, თითქო, არც კი შეიძლებაო. ზოგიერთები კი პირიქით იმას ამტკიცებენ, რომ სასოფლო სკოლას მთე-

ლი თავისი არსებობის დროს, თითქმის, არაფერი შესამჩნევი სარგებლობა არ მოუტანია ხალხისათვისო და თუ მოიტანა რაიმე სარგებლობა, ეს სარგებლობაც ისე მცირე და შეუნიშნავია, რომ მასზე ლაპარაკი არც კი ღირსო.

ჩვენ აქ არ გამოუღდგებით ამ ორი სრულიად ერთი ერთმანეთის წინააღმდეგი მოსაზრების კრიტიკულად ვარჩევას, მხოლოდ უნდა აღვნიშნათ, რომ სარწმუნოებრივ-ზნობრივი და გონებრივი მდგომარეობა ჩვენი წერა-კითხვის მკოდნე და უკოდინარი მდაბითი ხალხისა ძლიერ ცუდ მდგომარეობაშია. თუმცა დღითი დღე მატულობს სოფლის სკოლების ორიცხე, მაგრამ სარწმუნოების მხრით ვერავითარ გაუმჯობესებას ვერ ვამჩნევთ ხალხში. ხალხმა თითქმის არ იცის სარწმუნოების პირველ დაწყებითი დოქტრინები. სახალხო სკოლები უმთავრესად იმიტომ არიან დაარსებულნი, რომ მათ განათლონ, აღზარდონ და აღამაღლონ სარწმუნოებრივ-ზნობრივი ცხოვრება ხალხისა და მოსპონ სხვა-და სხვა ამოად მორწმუნეობა, რომელსაც მტკიცედ აქვს ფესვი გადგმული გაუნათლებელს ხალხში. განათლების მეოხებით ეს ამოად მორწმუნეობანი ისე უნდა მოისპონ ხალხში, როგორც მზის ამოსვლისთანავე ნელ-ნელა თხელდება და შემდეგ მთლად ჰქრება სქელი ნისლი.

თუ ჩვენ სახალხო სკოლებს არ გაუმართლებით თავისი დიდი მოვალეობა, სჩანს რომ ეს სკოლები ვერ აღწევენ თავიანთ მიზანს და ამ საქმეში უფრო თვითონ არიან დამანაშავენი.

გაბედვით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ უმეტესი ნაწილი სოფლის სახალხო სკოლებისა თავის მიზანდასრულებად და დღესაც თავის პირდაპირ მოვალეობად ის მიიჩნია, რომ, რაც შეიძლება, მალე გაავრცელოს წერა-კითხვის კოდნა გაუნათლებელ ხალხში და გლეხის შვილებს მისცეს პირველ დაწყებითი სწავლა. ბევრი ამტკიცებს, რომ ჩვენი სოფლის სახალხო სკოლა აჩვენებს ჩვენს ხალხს უბრალო წერა-კითხვას, გაუნათლებელი მამები როგორც კი დანიხანვენ, რომ მათი შვილები ცოტათოდნად კითხულობენ, წერენ და ცოტა ანგარიშიც უსწავლიათ, მაშინვე გამოჰყავსთ შვილები სკოლიდან, გაუნათლებელი მასწავლებლებიც წინააღმდეგობას არ უწყევენ შრომობებს და მათათა საკმაოდ მიიჩნიათ, თუ მოწაფეებმა ცოტაოდნე წერა-კითხვა და პროგრამაში მოხსენებულ

საგნებზე ვაკვირით შესწავლეს და სრულდებით არ დაეძებენ თავიანთ მოწაფეთა რიგიანად აღზრდას. სწორეთ ასეთი სწავლება მიზეზი, რომ დღემდე ძლიერ ნაკლები ზედგავლენა აქვს სკოლას დაბალი ხალხის სარწმუნოებრივ-ზნობრივ ცხოვრებაზე განგებით განვითარებაზე. ცხადია, რომ მარტო წერა-კითხვის შესწავლას ძლიერ ნაკლები ნაყოფი მოაქვს. მარტო წერა-კითხვის შესწავლა განგებით ბიჯს ვერ წავადგმევინებს წინ. თუ წერა-კითხვა იმდენად არა აქვს ემასწვილს შესწავლილი, რომ პატარა წიგნებზე არ წაიკითხა, მაშინ წერა-კითხვაც მალე ავიწყდება. და თუ წერა-კითხვა დიდ ხანს ვაჰყვა და საქმეზე მოიხმარა, თუ წერა-კითხვის მკოდნე შეუდგა წიგნების კითხვას, მაგრამ მას არა აქვს მიღებული რიგინიანი გონებრივ-ზნობრივი განათლება, მაშინ იგი, რა წიგნი უნდა მოხვედეს ხელში, ყველას წაიკითხავს. ამ სახით იგი მთელ დროს სულ უბრალო და უსარგებლო შინაარსის წიგნებს მოანდომებს. და ასეთი შინაარსის წიგნები ხომ ბლომად მოიპოვება ხალხში, სამწუხაროდ. ასეთი მკითხველები, რომელთა ორიცხე სოფლებში მდაბალ ხალხთა შორის კარგა ბლომადაა, თითქმის სრულდებით არ განიარჩევიან წერა-კითხვის უკოდინარ პირთაგან და ასეთი კითხვაც მათ ნაცვლად სარგებლობისა დიდ ვნებას აძლევს. ხშირად ასე მცირედ წერა-კითხვის მკოდნე პირნი თავს იჩენენ მკითხაობით. ზოგნი თავიანთი მცირე კოდნით დიდ საქმეებს ჩადიან დაბალ ხალხში. ისინი არიან საქმის გამარჩევი და გადამწყვეტნი, ესეთივე პირნი ექიმობასაც უწყევენ ხალხს; ამ სახით მათ პირველი ადგილი უკავიათ მდაბლი ხალხში; ასეთი პირნი განაგებენ ამ ხალხის გონებრივ და ზნობრივ ცხოვრებას და უარსა ჰყოფენ ეხლანდელი დროის განათლების სარგებლობას.

მარტო წერა-კითხვის კოდნად შესწავლა და კოდნის სხვა-და-სხვა დარგებთან ზერე-ჰვერედ გაცნობა დიდ სარგებლობას ვერ მოუტანს კაცობრიობას. ის კაცი, რომელმაც სკოლაში შეიძინა მრავალი პირველ დაწყებითი ცნობები, მაგრამ რიგინად და გავებით კი ვერ შეითვისა ისინი, გაუნათლებელი რჩება, მის არ შეუძლია სკოლაში მის მიერ შესწავლილი კოდნა ცხადთა და გარკვევით წარმოიდგინოს და საქმეში გამოიყენოს. ამ გვარი კოდნა მისთვის არის გამოუსადეგი განძი, რომლითაც ვერც თვითონ სარგებლობს და ვერც რაიმე

სარგებლობას თავის მოძმეს აძლევს.

ჩვენ ამით სრულებით იმის თქმა არ გვინდა, რომ წერა-კითხვის შესწავლა და სოფლის სახალხო სკოლები სასარგებლონი არ იყენენ ხალხისთვის. ამისთანა აზრისაგან ღმერთმა დაგიფაროს, მხოლოდ ჩვენ ის გვინდა ვთქვათ, რომ სოფლის სახალხო სკოლებში წერა-კითხვის და სწავლის გავრცელებასთან ერთად უნდა სწარმოებდეს შეგნებული აღზრდა, რომ სოფლის სახალხო სკოლების მასწავლებელნი თავიანთი მოვალეობის დროს უნდა მოქმედებდნენ არა მარტო ისე, როგორც მასწავლებელნი, არამედ როგორც ხელმძღვანელი და აღმზრდელი ბავშვა. მდამბო ხალხს თავისი შვილი სოფლის სკოლის გარდა სხვაგან აღარსად მიჰყავს სწავლის ვასავრცელებლად. მდამბო ხალხს არც ღონე აქვს და არც შეძლება, რომ თავის შვილს შესაფერი შინაური განათლება მისცეს. ამიტომ იგი სრულიად დამედებულია სოფლის სკოლაზე და იმისგან მოკლის ყოველივე სიკეთეს მისი შვილის მომავლისათვის. აქედან ცხადია, რომ სოფლის სკოლა ერთის მხრით არის ერთად ერთი სასწავლებელი გლეხთათვის, ხოლო მეორეს მხრით ესევე სკოლა გამავრცელებელი ხალხში განათლებისა და აღზრდისა. ამიტომ უნდა ვისურვოთ, რომ სახალხო სკოლა სწავლებასთან ერთად იყოს აღმზრდელი ახალი მოზარდე თაობისა, რომ ამ სკოლამ გონებითად და ზნეობითად აღამაღლოს თვით მდამბო ხალხიც,—აქედან ცხადია ისიც, რომ მასწავლებელნი სახალხო სკოლებისა უნდა აძლევდნენ მოსწავლეთ, შეძლებისდაგვარად, კანონიერ და საიმედო განათლებას, რათა აღძრან, განავითარონ და მიმართონ მათი სულიერნი ძალანი კეთილისადმი და საზოგადოდ იყენენ როგორც მასწავლებელნი, ისე აღმზრდელნი. ჩვენ იზრა პოულობს განხორციელებას კანონმდებლობით დადგენილობასა შინა საქველმოქმედო-სამრევლო და წერა-კითხვის სკოლების დაარსებისა და გავრცელების შესახებ. ამ კანონმდებლობის აზრით უმთავრესი მიზანი სახალხო სკოლებისა იმაში უნდა მდგომარეობდეს, რომ ამ სკოლამ ხალხში განამტკიცოს მართლმადიდებლობითი სარწმუნოების სწავლა, ქრისტიანული ზნეობა და პირველ დაწყებითი სასარგებლო ცოდნა, ხოლო უმთავრესი დანიშნულება ამ სკოლებისა იმაში მდგომარეობს, რომ მოსწავლეთ მისცეს სარწმუნოებრივ-ზნეობრივი განათლება. სახალხო სკოლების

მასწავლებელთ თანახმად საყვარელი ხელმწიფე სურვილისა ეკლესიის მწყემსებთან ერთად ვინათი შრომით და საკუთარი ცხოვრების კეთილი მაგალითით უნდა ჩანგრეონ ბავშვებში შიშოღობისა, გარდასცენ ყრმთა სწავლა სარწმუნოებაზე, დანერგონ მათ გულში სიყვარული წმიდა ეკლესიისა, მეფისა და სამშობლოსა. ერთი სიტყვით სახალხო სკოლები უნდა შეიქმნენ ქემპარტი გამავრცელებელნი ქრისტეს სწავლა-მოდერებისა. მასწავლებლობის ადგილები სკოლებში უნდა მიეცესთ იმ პირთ, რომელთაც შესწავლილი აქვთ დიდაქტიკის და პედაგოგიკის კურსები და პრაქტიკულად შეთვისებულთ აქვთ სწავლა-აღზრდის საუკეთესო ზედ-აგოგიური წეს-რიგი. სახალხო სკოლების მასწავლებლებმა უნდა მოჰქონონ ხალხში განათლება და ამიტომ მათ სასურველი ზედგავლენა უნდა იქონიონ თავიანთ მოსწავლეებზე. ესლა იბადება კითხვა: როგორ, რა შემთხვევაში და რა პირობებში შეუძლიათ სოფლის სახალხო სკოლების მასწავლებელთ სასურველი ზედგავლენა იქონიონ მოსწავლეებზე?

ყოველ მასწავლებელს ბავშვებისა შეუძლია და ვალდებულიცაა, რომ კეთილი ზედგავლენა იქონიოს თავის მოწაფეებზე სათავეშივე, როცა მათ პირველ-დაწყებით სწავლებას შეუდგება. სწავლება უბრალო დროს გატარება კიარაა მასწავლებელსა და მოწაფეთა შორის. სწავლება არის ერთობა მასწავლებელსა და გამოუცდელ ბავშვა შორის, რომ ამ ერთობის შემწეობით მასწავლებელმა ყმაწვილებს გადასცეს და შესწავლოს საჭირო ცოდნა და გონებითად აღამაღლოს იგინი. როდის შეუძლია სწავლებას, რომ ასეთი ზედგავლენა იქონიოს მოსწავლეებზე? მხოლოდ მაშინ, როცა სწავლება სწარმოებს საუკეთესო უკვე გამოცდილ და ნაყოფიერი მეთოდით. მეტადი არის სული სწავლებისა. მეტადი აძლევს სწავლებას ერთიანობას, მწყობრობას, სიკზოველეს და მიზნოვანობას. ვინაიდან მეტოდს ასეთი დიდი მნიშვნელობა აქვს, ამიტომ სახალხო სკოლების მასწავლებელთ სწავლების დროს უნდა უარსაყენებოდნენ მებანიკური მეტადი სწავლებისა. როდესაც მასწავლებელნი მებანიკურად აზვიარებენ მოსწავლეთ მთელ სტატიებს და სხვა დასხვა საგნებს, ნორაზ მასწავლეთა გონება ამით კი არ იხსნება, პირიქით ჩლუნვდება. ასეთი სწავლება მართა ენას და ხსოვნას უფარჯიშებს მოსწავლეთ.

უსარგებლოა აგრეთვე სწავლების ის წესიც, რომელი წესითაც მოსწავლენი ჯარისკაცებით არიან გაქვეყნებული და ისმენენ მხოლოდ მას, რასაც მასწავლებელი ეუბნება მათ. ასეთი სწავლების დროს მოსწავლენი, მართალია, ითვისებენ რამოდენიმე სიტყვას მასწავლებლისას, მაგრამ უაზროდ და გაუგებლად. ყველა მეტოდებზე საუკეთესოა კატეხიზური მეტოდი, ე. ი. როდესაც მასწავლებელი კითხვებს აძლევს მოსწავლეთა და ეს უკანასკნელი მასწავლებლის თითოეულ კითხვაზე იძლევიან შესაფერ პასუხს. ამ მეტოდის მიხედვით მასწავლებელი კითხვას მოსწავლეს რომელიმე საგანზე, და მოსწავლის სხვა და სხვა კითხვა-მიგების საშუალებით რიგიანად და შეგნებულად ირკვევა ხსენებული საგანი. ექვი არ არის, რომ ხსენებული მეტოდი ითხოვს, რომ ერთის მხრით მოსწავლენი წინდაწინვე ცოტა გავარჯიშებულნი იყვნენ, ხოლო მასწავლებლისაგან ასეთი წესი სწავლებისა ითხოვს მოთმინებას. ამ წესით მოსწავლენი, თითქო, თავის თავად ტყობილობენ იმას, რაც მასწავლებელს უნდა აეხსნა მათთვის. ასეთი სწავლების დროს მოსწავლენი უფიქრდებიან საგანს, მათში ილივიძებს ცნობის მოყვარვობა და მასთან ერვევიან თავისუფლად გონების ვარჯიშობას და ამ სახით შეთვისებული ცოდნა უფრო მტკიცედ ინერგება ბავშვის გულსა და გონებაში. სწავლების დროს აგრეთვე შეიძლება ვიხმაროთ დაკვირვებითი მეტოდიც. ამ მეტოდით მოსწავლემ თავის თავად უნდა გამოიკნოს ის, რაც მასწავლებელს უნდა აეხსნა მისთვის რომელიმე საგნის შესახებ. ამ გვარი სწავლებით, რომელიც დამოკიდებულია მასწავლო საგნის ვითარებაზე და მოსწავლეთა განსაკუთრებით ნიჭსა და მიზიდულობაზე, ყმაწვილი ერვევა თვითმოქმედებას, მეცადინეობის დროს, მუყათობას და აგრეთვე მას უმტკილდება ხსიათი, ერთი სიტყვით ყმაწვილში იზადება სურვილი თავისი თავის განვითარებისა. ხსენებული მეტოდები ანვითარებენ და აძლიერებენ მოსწავლეთა გულში სიყვარულს სწავლისადმი და განათლების საჭიროებას.

შემდეგი იქნება.

საეკლესიო სიძველეთ-საცავი

(15 ივლისი 1888 წ.—15 ივლისი 1889 წ.)

დღეს, 15 ივლისს, შესრულდა ათი წელიწადი საეკლესიო სიძველეთ საცავის დაარსებამდე. სიძველეთ საცავის კეთონილებას შეადგენს 271 ხელნაწერი, რომელთაგან ტუავზედ ნაწერია 65 წიგნი და მათ შორის საერთოდ არის სულ 16,336 ფურცელი. ის ტუავზედ ნაწერი წიგნები მკუთვნის მე VII—XIII საუკუნეთ, ხოლო ქადაგლებზედ ნაწერებ—მე-XII—XVIII ს. 60-მდის ხელნაწერი, უკვე ჩვენ მიერ განხლული, თარგმნილია წმ. ფეთვიმე მთაწმინდეელის მიერ. ადგილი, სადაც ეს ხელნაწერები გადაწერილია, არის ათონი, ოპიზა, ვარეჯა, გელათი, მცხეთა, ტფილისი, ბანა, შამოქვედი, გრემი და სხ.

სიკვლ-გუჯართა რიცხვ არის სულ 933, მათგან 861 ქართული, 66 სპარსული და 8 ბერძნული. ქართულ სიკვლ-გუჯართა შორის არის 24 ცალი ტუავზედ ნაწერი ფრიად ძველის დროს.

შესანიშნავ ნივთთა შორის საყურადღებოა კიდევ რამდენიმე ფული თამარ-მეფისა, თილონები, ჯვრები, დაღანი (რკინის გარდასაცმელი მთნაზონათვის), რკინის ქლაშნები, ენობიძინის ტაძრის ნახჭი ანუ ნიშუმი და სხ. და სხ.

სიძველეთ-საცავი ღია კვრაობით 11 საათიდეგან 1 საათამდის, ხოლო დღეს, ათის წლის შესრულების გამო დაარსებამდე, ღია იქნება 10 საათიდეგან. «ვერია»

ხსენებულ სიძველეთ-საცავთან დაარსებულა დვთის-მშობლის სახელობაზე მშობა, რომლის დაარსების დღე დიდის ამბით იდფესასწაულეს. აგრ ათ, წიფიწაფია, რაც ეს მშობა არსებობს და სასიამოვნოა იქნება, რომ ჩვენს საზოგადოებას შეატყობინონ ამ მშობის ათი წლის მოდგაწობის შედეგი.

საპედაგოგიო კურსები სამეგრელოში

ს. მარტვილში 4 ივლისს თავი მოიყარა გურია-სამეგრელოს ეპარქიის სამრევლო სკოლების მასწავლებლებმა, მეორე დღეს დაესწრნენ მარტვილის მონასტერში მღვდელ-მთავრის წირვას და ამ დღეს სამრევლო სკოლის მასწავლებლნი და აგრეთვე მათთვის ს განჯებო მასწავლებლნიც მოგროვდნენ, ჩამოვიდნენ აგრეთვე ეპარქიის სამრევლო სკოლების ზედ-მხედველი ბ. ნი თ. ქორდანი, სენაკის და ოზურგეთის მახრის მეთვალყურენი, ბლაღოჩინი მღვდელი კაპრიტონ გაწერე და და მღვდელი სლომონ ანდელაძე, მღვდელი იოანე ბობოხიძე, სტუფანე ძიმისტარიშვილი, ტრაფიმე ჟოსთახბერიძე, ფ. ქორიძე და ა. ბენაშვილი. მ რვლის, დილით შემდეგ ლიტურგიის შესრულებისა, სწავლის წინ დასაწყისი პირადადის ვადახანდა კათედრის და მონასტრის კრებულთა თანამსახურებით, სენაკის მხრის სამრევლო სკოლების მ თვალყურე ბლაღოჩინმა მდ. კაპრიტონ გაწერელი მ, შემდეგ ლიტონიით გაემჯავრენ იქვე სამკალითო სამრევლო ორ-კლასიან სკოლის შნობაში და აიხმა ასხურეს სკოლის და მის მასწავლებულთა სადგომებს, უვლბა დამსწრენი აიხმის სხურებით ჯვარს ემთხვივნენ. ამ დროს უოვლად სამდვდელი გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსი ალექსანდრე მობრძანდა სკოლაში. შემობრძანების დროს მასწავლებლებმა ივალბეს „მეფეთა ზეცათა“ და «ისპოლა». უოვლად სამდვდელი მ სერთო შეკრება მიელოცა უვლას, აღუთქვა მონასტრიდან შეძლებისამებრ უვლას დახმარება და შემწობა, ოღონდ კი იბეჯითონ მასწავლებლობაში. თუ ვინმეს ბინა გეჭირვება, ბრძანა უოვლად სამდვდელიმ, შემოძლია ერთი ვრსის მანძილზე ხარების მონასტრის საწინამძღვრო სადგომი სახლიც გათხოვოთო, მერე განუპარტა მასწავლებელთ მნიშვნელობა ამ საპედაგოგიო კურსებისა. შემდეგ აკრთხა ისინი და წაბრძანდა თ:ვის ბინაზე.

მას შემდეგ ეპარქიის მეთვალყურე ბ. თ. ქორდანიამ წაუკითხა უვლას ამ კურსების გან-

მ ვლობაში წესდება თუ ვთ რ რიგ-რიგობით მოქცნენ ისინი, თანვე მიმართა უვლას გრძნობით აღს:ვსე სიტუვით, დაარტვა უვლა ისინი და დაუსურათხატ. მნიშვნელობანი მათნ მომავალში, თუ რა რიგ წაიუჯონ ახალ მოზრდთა სწავლისა და ზნეობის გ:ვნითარების საქმე.

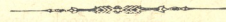
ამ დღეს პირველი გ:კვეთილი მსწავლებლებს მისცა ბ. ა. ბენაშვილმა რუსულად ვალბისა და მეორე ბ. ქორ ტიმ ქართულისა.

შვიდს ამ თვიდან კი იწყება წესდებისამებრ სწავლა შედვდელ ოთხი გ:კვეთილის და ნაშუადღევს ს. მი გ:კვეთილისა. მასწავლებლები დაბინავდნენ სამონასტრო და სამრევლო სკოლის მასწავლებულთა სადგომ-სახლებში, რომლებიც მათ დათმთ მუქთად და ზოგაც სკოლის მახლობლად სოფელში მასახლე კაცებისა შედვათიან შენახვა და მოვლა ცხვრებით.

რაც შესაძლებელია, საზოგადოება მარტვილისა მზთ არის ამ კურსებს დროს უვლას ხელი შეუწყონ, რადგან გულში უდვივით სიხარული, ვინადგან დღეს ისინი ხედვენ მარტვილში მათზე უურადების მიპურობას საზაფხული კურსების დაარსებით.

თეორიულ დექციების და სანიშუშო სამავალითო გ:კვეთილების მისაცხვად ამ კურსებზე დანიშნულნი არიან სამეურნეო სკოლის მასწავლებლნიც ბბ. ნ. მკურნალი, ი. ქუთათელაძე და ს. მადარაძე, რომელთათვისაც ამ კურსებზე დამზადებულია ამ საქმისათვის საჭირო მასალები — მეფულტრეობ-სა, მკაბრეშუმობისა, მევენანეობისა და ბადონობ-სა.

მარტვილი, როგორც შესანიშნვი ჭავით ისე საზოგავის სიაფით, სწორედ შეს თერად იქმნა ადრეველი მთავრობისაგან საზაფხულიო საპედაგოგიო კურსებისათვის. „ცნ. ფურ.“

დავა თავად გუბიძეებისა ძალაჲ ფოთთან.

უძირთებულის სენატის სამოქალაქო საკანსაცხო დეპარტამენტში იმას წინეთ განხილულ იქნა დაჲ გურიის მთავართა შემკვიდრების თავად გურიელებისა ქალაქ ფოთთან მიწის ნაკეთუე, სიგრიტთ 25 ოთხეუთ გერსისა. ეს მამული მდებარეობს ქ. ფოთის ახლოს. თავად გურიელების მხრით საქმეს ცდავდა ნაფიცო ვეკილას თანამემძლე მ. ძ. ვინავერი, ხოლო ქ. ფოთის მხრით ნაფიცო ვეკილი ნ. ვ. მაკალინსკი.

1836 წელს 31 მარტს სამეგრელოს მფლობელმა თავადმა დედინამ ქალღვდი მთავარსა საქართველოს მთავარ-მართებელს ბარონს როზენს. ამ ქალღვდი თავადი გურიელი სურვილს აცხადებდა, რომ იგი მზად არის რუსეთის მთავრობას ფოთის ნავთ-სადგურის საჭიროებისათვის ანუქოს მიწა, მდებარე ფოთიდან სამხრეთით, მაგი ზღვის ზირად, ფოთის ნავთ სადგურის გაკეთება დაბოლოებით გადაწყვეტილ იქნა მხოლოდ 1857 წელში, და ამავე წელს შეუდგენ თავად დედინის მიერ შეწირული მიწების გამოყენას. მაგრამ ამ მიწებზე დაჲ განაცხადეს გურიის მფლობელებმა, რომელნიც ამტკიცებდენ, რომ ხსენებული ადგილები ვოველთვის მათს შემურეველს საკუთრებას შეადგენდა, და თუ სამეგრელოს თავადმა ეს მიწები ანუქა რუსეთის მთავრობას, ამ შემთხვევაში იგი შესება გურიის სამთავროის საკუთრებას, რომელიც იმას არას დროს არ

კუთვნებია. როგორც კეთილ სინდისანებმა ისე გამოყენის დროს დამსწრე სამეგრელოს მფლობელის მამულების გამოკმ დაამოწმეს გურიის თავადების განცხადება.

ქუთაისის ოლქის სასამართლომ საქმე გადაწყვიტა თავად გურიელების სასარგებლოდ, მაგრამ ტფილისის სამსახურლო ზალატამ გააუქმა ეს გადაწყვეტილება, ვინაიდან მომჩივნებმა თავისი დიდი ხნის მფლობელობა ამ მიწებზე ვერ დამტკიცეს. შემდეგ საქმე გადავიდა სენატში, რომელმაც დაინახა, რომ ზალატა უკანონოდ მოქცეულა, რომ თავად გურიელების თხოვნით სსდომა არ გადაუდგია შემდეგ დროისთვის. ამიტომ სენატმა დაადგინა: დადგენილობა ტფილისის სამსახურლო ზალატისა გაუქმებულ იქმნეს და საქმე გადაეცეს ხელახლად განარჩევად იმავე ზალატის მეორე დეპარტამენტს.

ამ სახით გურიის მფლობელ თავად გურიელებს ხელახლად ეძლევათ უფლება ამოიკონ თავიანთი უწინდელი მფლობელობის ნაწილები და დამტკიცონ, რომ მათმა მფლობელმა სამეგრელოს მფლობელმა დედინამ, მართალია, ღირებულად საჩუქარი უძღვნა რუსეთის მთავრობას, მაგრამ არა თავისი საკუთრებიდან, არამედ სხვისი საკუთრებიდან.

საქართველოს
დემოკრატიული
პარტია

ოკლასის კერა

მაჰა კაცე და დედაკაცი.

III.

ჭაბუკა აკაკლასაში.

(რუსულიდან)

ავგრძელუბა *).

მ. ყველა ახალგაზდა თავის მოვალეობად უნდა სთვლიდეს ეკლესიურ საქმეებში მონაწილეობის მიღებას, რამდენათაც ძალ-ღონე შესწევს. მაგალითად, მას შეუძლია ღვთის-მსახურების დროს იგალობოს სამგალობელზე, ან მნათეს თანაშემწეობა იკისროს და ეკლესიაში შემოწირულება აგროვოს, ან საკვირაო სკოლაში იმეცადინოს, ბავშვების თამაშობას თვალ-ყური ადევნოს; ან ღარიბთათვის დაარსებულ შემზახველ-გამსესხებელი კასნის მდივნობა იკისროს, მოსწავლეებს რაიმე ხელობა ასწავლოს, ან სახალხო საკითხავების გამართვას დაეხმაროს, სკოლის დაარსებაზე იზრუნოს. დასასრულ სწეულებსა და ღარიბებს ემსახუროს და ან სხვა ამ გვარი საქველ-მოქმედო საქმე აკეთოს. ამ გვარი მოქმედება სხვასაც მიზიდავს უანგარო სამსახურისადმი, ჩაუწერგავს გულის სიღრმეში, რომ ღარიბთა, სწეულთა, უციკთა და მოზარდთადმი დახმარება საღმრთო ვილია ყველა კეთილი ადამიანისათვის, და არა მარტო მღვდლებისათვის. უგუნურება იქნება, რომ ჩვენი ზნეობრივი მოვალეობის ასრულება მოკესათადმი სხვას მივანდოთ. ეს საერთო საქმეა მთელი ეკლესიისათვის და ყველა ახალ-გაზდები, როგორც წვერნი ეკლესიისა, ვალდებული არიან ამ შრომას ეწიონ. ადრე შეგებენ ყოველ ისეთ საქმეში, რომელიც თავადღებას თხოულობს, პირად სიამოვნებასაც, არა თუ მარტო მძიმე უღელს. ამიტომ არც ერთ ისეთ საქმეს, რომელსაც მოქმდის სასარგებლოდ ვასრულებთ, ისე არ უნდა უყურებდეთ, როგორც უმნიშვნელოს, ცოტა ღირსებიათ, არამედ როგორც ღიდებისა და სახელის მომხვეჭ წყაროს.

4. როგორც წინა წერილებში, ისე აქაც მოვიყვანთ ორიოდ წინააღმდეგ მაგალითებს.

I. მე დაგისახელებთ მრავალთაგან ერთს ახალ-გაზდას მაგალითად იმისა, რომ ვინც „მეძვირ შვილისებურად“ სულით ეცემიან, თუ დროიანად განს არ მოვიდენ, არ გამოზრუნდენ, უღროიან ისპობენ სიკოცხლეს. საოკარი მოვლენაა ბოროტების ისტორიაში ის გულ გრილობა, რომლითაც ეგებებიან ახალ-გაზდები თავიანთი მეგობრების გარყვნილ მოქმედებათა შედეგს. ეს გარემოება ერთ ზებირ-გაღ-მოცემის შინაარს მოგვაგონებს, რომელსაც მხამდინები ქრისტეს აკუთვნებენ. „ერთხელ იესომ თქვა, რომ ქვეყნიერება ემზგესება იმ მატყუარ და გარყვნილ დედაკაცს, რომელმაც, როდესაც კითხეს, რამდენი ქმარი გყავდაო, ასე უპასუხა: «დათვალა კი შეუძლებელიაო, ერთი მეორეზე უსპობდი სიკოცხლეს და ვაგზავნიდი საიქიოსო», საოკარიაო, მიუგო ამაზედ იესომ, რად იყვნენ დანარჩენები სმდენად უგუნურნი, რომ ხედიდენ პირვანდელი ქმრების ასეთ თავდასავალს, მაინც არ გერიდებოდნენ, მაინც კაცის მკვლელის სიყვარულით იყვნენ გატაცებულნიო“.

იმ ახალ-გაზდას, რომელზედაც მე მოგახსენებთ, ყველა იცნავს. თუმც მკვდარია ახლა, მაგრამ სახელდობრ მაინც არ ვასახელებ, ვინაიდან იმითკი არ მომყავს მაგალითად, რომ ჩირქი მოცსხბო, არამედ იმისი მაგალითით სხვა გაფრთხილდეს. მეტის შეტი ნიჭიერი იყო, და ბევრსაც მოელოდნენ მისგან. მღვდლის ერთა ვაჟი იყო, მშვენიერი და გონებით გამჭრიახი. სიყმაწვილეშივე მოჰყვა, საიდანაც იყო თვალთ მაქცი დედა-კაცის ბადეს, იმ გახრწნილი სურვილისა გამო, რომელსაც ბევრნი ვერ გაურბიან. წინედ ბერძნებს სწამდათ ერთი ახირებული თქმულება «ვინც უყურებს და მისდებს სირების *») სიმღერასა, ძელგებიათ-მთესილი კუნძულის ახლოს დაილუპვის ღელვის დროსო».

იგინივე იტყოდნენ, რომ თილისმური თასი ჯადო ქალი-ცირკვისა, მისი «უცხო სასამელი ბროლის ქურქელში», — ის სირჩა იყო, რომელსაც ის ძალა ჰქონდა, რომ ფერს უცვლიდა მშემელს, საზიზიარ მხეცს ამზავსებდა, პირის სახეზედ გონიერების ბეჭედს უხობდაო».

(* იხილეთ «მწეუბი» № 12, 1898 წ.

*) ქალ-თვხა.

ერთი იმ ყმაწვილის მეგობართაგანი, რომელზედაც მე მოვახსენებთ, დაახლოებით მკოდნე მისი აიან-ჩაიანისა, და გულ-წრფელად მოყვარული, აი რას სწერს მის შესახებ: „მე მოწამე ვარ იმ საოცარი შედეგის, რომელიც მოჰყვა ოჯახის საარაკო და საამბო დალატს. ვაზვიადებულად არაფერს არ მოვახსენებთ. მე იმას ვამბობო, რის მგზავსაც ხშირად შეხედებით ქვეყანაზედ და რაც მეტის მეტი სისაძაგლეა. მე ენაზე მაწენ ჩვეულებით, მატყუერობით და გაიძვერობით დახშული გონება. ენაზე დასახიჩრებელი სხეული მანკიერი სულის ზედ გვედენით. სულითა და გულით ვსწუხდი ამ სურათის დანახვაზე. მაგრამ არ ენანობ კი, ვინაიღვან მარტო მისი ერთი შეხედვლა მიზიზღებს სისაძაგლესა და მფერთხილებს კიდევაც. მის დანახვაზე დაერწუნდი, რომ წრეს ვადასული მზიარულება დაუდგრომელი, მაგენ და გესლიანია. პირველად ვატაცებელი ვართ მისი მიმხიდელობით, მაგრამ რამდენიმე ხნის შემდეგ მისი შხამი გვაწყლულებს, საუკუნოდ გეასახიჩრებს“.

ადრე და შესაბრალოსად მოკვდა ის ახალ-გაზდა, რის შემდეგ მისმა დამ ასე მისწერა პასუხად იმ მეგობარს: **«**დიდი ხანია დავსაფლავებთ მიცვლებული ჩვენ არ ვგლოვობთ მის დაკარგვას ისე, როგორც საზოგადოდ სხვები გლოვობენ ნათესავთა ვადაცვალელებს, ჩვენნი ერთად-ერთი ძმის სიკვდილი მოწყალეობად ჩაითვლება და არა უბედურებად. სიყმაწვილეში ის სიქაღული და სიამაყე იყო მშობლებისა. მაგრამ თურმე ამ მწარე ხვედრს უნდა მოესწრებოდით — მის ვარყენილების, გამობრუნებისა და სწორ გზაზე დადგომის იმედის დაკარგვას. თურმე უნდა მოესწრებოდით ჩვენნი იმედების ვაცრულებას, ჩვენნი დარიგებისა და რჩევის უნაყოფოდ ჩაუღვას, სასაწარკვეთილებას და უღროოდ სიკვდილს იმისას, ვისაც თავამად შეეძლო კეთილ-შობილური ცხოვრებისა და სახელის მოხვეჭა. თურმე უნდა მოესწრებოდით ნიქის დასახიჩრებას, მოამადის ვაცრუებასა და საზიზღარ სიკვდილს იმისას, ვინც ბრწყინვალე ნათელი უნდა ყოფილიყო. მან მხოლოდ მისი სიწმინდისა და წამების ხსოვნა შექმნა ჩვენს გულში. მე არ შემძლია საცხებით გამოვხატო ის ჯავრი და სიბრალული, რომელიც გულს მიხუთავს მისი ცხოვრებისა და სიკვდილის მოგონებაზე. ის ნადველი და ბოღმა, რომელიც გულზე მაწვება მისი ცხოვრების

მნიშვნელობის მოგონებაზე. ახლა ნათლად დავთმებთ კაცობრიობის ბუნების სისუსტე. დაერწუნდი, რომ თვით უმაღლესი ნიქიც ვერ მოხვეჭს შესაფერ დიდებას, თუ ზნეობრივი სიფაქიზე და სარწმუნოებრივი სიმტიცე არ ახლავსა“.

II. სხვებიც ბევრი ლევენ ასე საკოდავად სიკაცხლეს ვარყენილებაში და ხორციელი სურვილების სამსახურში. შევედაროთ ამ გვარ ცხოვრებას იმ ახალ-გაზდების პატიოსანი და სასარგებლო მოქმედება, რომლებიც კეთილ-შობილური და წმიდა გულით არიან აღჭურვილი.

1784 წელს ერთმა ახალ-გაზდამ საჩუქარი მიიღო ლათინურის ენაზედ თხზულების დაწერისათვის. თხზულების ტემა იყო — „შესაწყნარებელია თუ არა ძლიერებისაგან გამოწვეული მონობა? **«**ეს თხზულება იენისის თეში იყო წაითხული, რის შემდეგ ავტორი ლონდონს გაემგზავრა მშობლებთან. გზა-და-გზა სულ მონობაზე და მათი ყიდვა-გაყიდვის ჩვეულებაზე ფიქრობდა. ამ ფიქრებით ვატაცებელი ჩამოხტა ცხენიდან, ჩამოსივენა ჩრდილში და ვაჰყვა ფიქრებს. დასასრულ იმ დსკენაზე მივიდა, რომ უთოოდ უნდა მოისპოს მონობაო, და კიდევაც ამოიღო გულიდან შეეწირა თავის თავი ამ სასიქაღულსო საქმისათვის, მოესპო როგორმე ინგლისში სამარცხინო ჩვეულება ბოკილ-შეყროდ მონების ყიდვა-გაყიდვისა. მთელი ოცდა-ორი წლის განმავლობაში ებრძოდა ათას ნაირ დაბრკოლებათა და საშიშროებას. მაგრამ მის შემდეგ კი ამ აზრმა დიდი ზედ-გავლენა მოიპოვა, მომწიფდა, ფრთები შეისხა. 1807 წელს პარლამენტის ვარდაწყვეტილებით აკრძალულ იქმნა „მონებით ვაქრობა“. 20 წლის შემდეგ 1823 წელს მილად მოისპო მონობა. ახლა იმ ადგილს, სადაც ეს ვადაწყვეტილება გამოაცხადეს, ძეგლი (ოზლისკი) სდგას. იმ ყმაწვილის სახელი ტემა კლარკსონია, და მისი მოღვაწეობა შესახებ ეკლესიისა იმაში გამოიხატა, რომ მან მფარველობა გაუწია, გამოეასრჩლა, მიანიჭა ბედნიერება რამდენიმე ასი ათას სულს და ჩაგურულთა და ბედის მომძღვარათა.

III. ასის წლის წინეთ კეტტერინგში სცხოვრებდა ერთი ღარიბი მეწაღე. დიდი შესანიშნავი, და მკოდნე არ იყო, მაგრამ მიინკ ძალიან ეტანებოდა სამუშევრს. ამ ხელობით ნაშოვნ მცირე შემოსავალს იმისაც უმატებდა, რასაც იმავე დროს სოფლის სკოლაში სწავლებისთვის ღებულობდა. ის

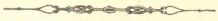

კარგად ხედვიდა, რომ თუშუკა ქრისტიანობა ბევრგან ანათებდა დედა-მიწის ზურგს, მაგრამ ჯერ კიდევ ბევრი ადგილები იყვნენ სინებით მოკლული, ჯერ კიდევ ურჩიები ხალხი იყო ჩაფლული უკუნ-წყვ-ლიაში, და ეს ფიქრი ძალიან აწუხებდა. თითქმის კრემლები მოადგებოდნენ თვლებზედ, როდესაც ის თავის ღარიბ მოწაფეებს რუქზედ იმ ადგილებს უჩვენებდა, რომლებსაც კერპთ-თაყვანის მკემლები აბნელებდნენ. ცოტა ხნის შემდეგ ამ აზრით გატაცებული შვილი შეადგინა პატარა საზოგადოება, გახდა მისი მღვდელი, და ღრმად არწმუნებდა მის წევრებს, რომ უთუოდ უნდა მოეპოვებინათ კერპთ-თაყვანის მკემლები. „მამაო, ეტყუადა ხოლმე მისი უფროსი, თუ ღმერთს ნებაჲს მორაჯულება ქვეყნისა, უშენოდც შესძლებს, შენ შენთვის იყავი“. ამის შემდეგ ეკლესიებში ავრცელებდა ამ აზრს და ბევრი შემოწირულება მოაგროვა. ბევრნი კიდევაც დასკინოდნენ, როდესაც ფულებს აგროვებდა, მაგრამ სწორედ ამ მეწაღემ შეჭქნა მეწაღეთა გუნდი, რომელსაც წილად ზედა ქვეყნის განათლება, მილიონ კერპთ-თაყვანის მკემელთა მოქრისტიანება, ამ ყმაწვილს ვიღლიამ კარლენი ერქვა. მან გადათარგმნა ინდო-ეგვიპტო-ერო-ერო უმთავრეს ენაზედ მთელი ბიბლია, პირველმა ჩაუდგა სული, მისცა დასაწყისი მისსიონერულ მოღვაწეობას, რომელმაც შესამჩნევად შეამკირა საზოგადოარი კერპთ-თაყვანის მკემლობა ინდოეთში, გიმნაზიის მთებიდან მოწყებული კომო-რინის კონცხამდე.

IV. ავიღოთ კიდევ ერთი მაგალითი, 70 წლის წინედ ერთი პატარა ყმაწვილი, პატოხანი ოჯახის შვილი, სკოლის კარგებთან იღგა, და უცებ შენიშნა, რომ რამდენიმე მთვარელი კაცი უწყალოდ და შესაბრალოსად მითრევდნენ სასაფლავო სკოლადაც, ღარიბი ობლის გვამს. ათრევდნენ გზა-და-გზა, ქებებზე, მაგრამ არავინ არ იღებდა ხმას ამ გვარი მხეტური მოქმედების წინააღმდეგ. ამ სურათის დანახაზე ყმაწვილმა გადასწყვიტა გულში მთელი თვისი სი-ცოცხლე შეეწირა ტანჯულთა გამოსხნისათვის, რამდენიმედ მაინც შეეპოვებინა მათი გულის ტკივილი, გამოსარჩლებოდა შეურაცყოფილთ, დაჩაგრულთ. ამიერიდან ღზეგარდმო მკითხველთ ცხებულად და ამ ღვაწლისათვის მოვლენილად სთვლიდა თავის თავს, და კიდევაც სასიქადულოდ ასრულა ეს განზრახვა. ის ესარჩლებოდა, და იხსნიდა პატარა მუშებს—ბუხ-

რების მწმედლებს უფროსებთა მხეტური მოქმედებთა საგან. შესცვალა აუტანელი ყოველ-მდგომარეობა ქარხნებ-მადნებში მომუშავეთა, ის თითოად დაქედდა ბოროტებას, ძველი დროის რანდღებოვით, რომ შეემუსრა იგი. მე მგონია ბევრი არ მოიპოვებინა ისეთები, რომლებსაც უფრო მეტი ღვაწლი და სამსახური გაეწიოს მამულისათვის, მაგრამ, როგორც ყველა ნიჭიერსა და გამოჩენილ მამულის შვილებს სჭირთ, იმასაც ხშირად აბეზებდნენ და ცილს სწამებდნენ, და გულს უკოდნა სულით სიბოლღე. ძნელი წარმოსადგენია უმჯობესი და უმშენებრესი სანახავი იმაზე, როგორც ამ ყმაწვილის დასაფლავება იყო ვესტმინსტერში. მდიდრული და მოვლევარე მეფეების და მდიდრების დასაფლავება, მაგრამ ეს პატივისცემა ხშირად პირმოთენებაა; სულ სხვა იყო იმ ადამიანის დასაფლავება. ბედმა არგუნა მთელი ერის ძაძთ შემოსვა, ღარიბთა და გაქვირებულთა სამადლობელი ღალადი, მთი მთიერ ლოცვა-კურთხევით ჩაშვება საფლავში. მის ერქვა ანტონ აშლი, გერცოგ შეფტსბიური. მისი აღრიანტი (статуя) კათალიკეთა მონასტრის დასაფლავის ქიშკრებთან სდგას, თეთრი მრამორისა და ზედ ორი სიტყვა ამოკრილი: «გვივარდეს და ემსახურე», რაც მთელი შინაარსია ყველა ახალ-გაზდათა სარწმუნოებრივი მოვლევობისა.

მლ. ჩაბიძე.

სანსტორიო მასალა

ს ა ქ ა რ თ ე ლ ო ა ს

ძველი დროის თავგადასავალი.

გაგრძელება*.

აქა არღუნ ყვერისაგან მოწყვედა ყოველთა ზემოხსენებულთა ნიანთა და მფიისა დაბარება და მფიისაგან წასვლა და თავის დაღება ერისათვის თვისისა.

გამოვიდა მცირე ხანი არს არღუნ ყვერ თათარი, შურითა საყენ ბოროტი კაცთა ხოცვისთვის მზათარი, იძია შური მეფეზე დიმიტრი კარგი რათ არი,

*) იხილე „მწყემსი“ № 11, 1898 წ.

ბრძანება ნიონთა მოწყვედა ზაფხულ-ხედეს გინა ზამთარი.

მოაწყვიდეს ყოვლინი იონნი დიდი და მცირე ხმინი,

არღუნ განძინა განდინდა მრავალი ჰყოცა ზაანი, მოგზავნა არღუნ წიგნი კაცი მე ვზოი გვირგვინიანი, მოდი მეფეო მიხილე მეცა გყო კვალად სვიანი.

მეფეო გიწერ არღუნი არ იქნე ყმითურთ ვნებულად,

მომნახე არა რას გერჩი იქნები კვალად ქებულად, არ მოხვალ უზამ შენს ქართველთ დიადსა ცეცხლსა გზებულად,

მეფეს უმძიმდა მუნ წასვლა ხედიდა ნიონთ ბლეულად.

აქა მეფისაგან წასვლა წინაშე არღუნ ყენისა და მოკრბანა ყოველნი საქართველოსა დიდებულნი და მცირენი მღვდელ ეპისკოპოზ კათალიკოსითურთ და ბრძანა მე მოესცე თავუ სასიკვდილად ყენსა და თქვენ ვგნენით მშვიდობით.

ბრძანა მეფემა შემოკრბეს ქართველთა დიდებულნი,

მღვდელ-ბერნი არქიმანდრიტნი ეპისკოპოსნი ყრილობი,

კათალიკოსი აბრაამ მას ადგა ღვთისა ჩდილები,

მოკრბნენ მოვიდნენ ყოველნი მეფისა განაზღილები. მეფემ უბრძანა ისინეთ ქართველნი ერთად ყრილნოდა,

ჩემნო მოყენო ერთგულნო ჩემთანა შემოხდილნოდა,

მძლავრი ყენი მიბარებს თუმც მფარავ ღვთისა ჩრდილოდა,

მაგრამ არ წავალ წავიდე რას მირჩევთ ვითა შვილნოდა.

რომ არ წავიდე მოგვადგეს ყენი გარისხებულო, მოსწყიდებით ბევრნი ბევრთანი მე ვითლა ვიქნე შეგებულო,

ჰჯობს ერთი მოკვდეს ათასი არ იქნენ ატირებულო, წავალ და თქვენთვის მოგვკვდები მიწოდეთ თავდადებულო.

ჰქადრებთ ერთობით ერთგულნი შენ ქართველნი ყმანიდა,

ვიქნეთ ჩვენ შენის ქირისა ნაცვლად ვართ ყოველთვის მზანიდა,

ესცეთ ხმალი ყენს ღვთისა უტეოთ ღვთის ხმაინი და,

იყავ შენ გებდე მშვიდობით რამცა მიგპირდა რადიდა.

მეფემან ბრძანა მართალსა ამბობს მცდარი,

მან ვერა მიგდოს მე ხელთა ვერც ზაფხულ ვერც ზამთარი,

მაგრამ მოვიდეს დიადი თათართა ჯარი მკმარია, მოსწყვიდონ ბევრი ათასი მერმე დამეცეს ზარია.

სჯობს ათასისა სიკვიდისა ერთი ჰკვდებოდეს და ცოტად,

წავალ თქვენ ჰგებდით მშვიდობით მართ ღვთის მართ მოატა,

ყმათა ჩემთათვის მოგვკვდები კისერს დავისო ხლმის კოტა,

დაშთენ საყდარნი უქცევად თავი მჩანს ღვთისთვის იოტა.

ქათალიკოსი აბრაამ არს სასწაულთა მქნელია, წადიო მეფე წადიო საქმე ჰქმენ გვართა ძველია,

თანა გყვებოდეთ მოძღვარი არ არსო ეგე ძველია, თავსა დასდებდი ერისთვის იქნე ღვთის შენებარფელია.

მეფემან ძენი წარგზავნა დახიზნა დაცა-მალა-მან, კახეთს მითიულენს ოგნეთად და დედოფალიმან სალამან,

გიორგი მცირე ახალ ყრმა ტაოს ციხესა მალამან, უყვარელისა შეყვარა ჰყოს შიშმან დიდმან ძალამან.

აქა მეფის დიმიტრის წასვლა წინაშე ყენისა და აბრაამ კათალიკოსის თან გაყოლა რომელიცა იყო სასწაულთ მომჭედი.

ეტყოდა მეფე მშვიდობით ყმანო ჩემთანა ზრდილნოდა,

იყავით ჰგებდით კეთილად ვით ძმანო ვითა შვილნოდა,

ჰყოფდით მსახურეთ ჩემთა ძეთ მეფედ ჰყავთ ჩენო ჩრდილოდა,

მე მიგონებდით დიმიტრის ჩვენთვის თავდადებულოდა.

მეფე წარვიდა წარცა-ჰყვა აბრაამ კათალიკოზი, ქართველთა ჰმუნვა შეუღდათ ამრავლეს ცრემლთა სარაზი,

ვითა ტიროდენ ყოველნი აწ მოგვწყუდა გულეთთა ხაზი,

მეფე ჰხმობს ვერლა მიხილოთ ვერც ღვთის ვერცა გავაზი.

ყენმა ბრძანა დიმიტრი არ მოვა ჩემის შეთვლითა,

სიქულ სარდალსა უბრძანა შენ წადი ჯართი და სვლითა,

მეფე შეიპყარ მომგვარე ვიხარო მისის მოკვლითა,
 იარე ლამე დღენიდა მის წილ არ იქმენ ლულოთა.
 სიქულ მყის წარმოემართა ჯარითა მრავალ გვა-
 რითა,

მეფესა გზასა უმთხვია მყისვე შეეკმნა შარითა,
 შეიპყრა მეფე მოკმითურთ ეკმნა მას დღენი დარითა,
 მიჰგვარა ყვენს მეფეა შევიპყარო ძალითა.
 აიკლეს მეფის ბარგები ჯორ-ცხენთა აკიდე-
 ბული,

პოვეს მრავალი თვალ ოქრო ყოვლნი არნ განკვი-
 რებული,
 მყის პატიმარ ჰყვეს მეფეა დილეგსა შესვეს ვსებული,
 ოდეს ესე სცნეს ქართველთა შეიქმნენ ატირებული.
 აწიკა მეფე ყვენმან უტრევე რჯული დღისათა,
 იქმენ ცოცხალ მშვიდობით მფლობელი შენის ყმი-
 საო,

არა იქ თავსა მოგაკვეთენ გეცეს სიზნელე დღისათა,
 მეფემან ოდეს ისმინა ჰყო მაშინ წირთი კმა ხმისათა.
 უთხრა მეფემან ისმინე ყვენო სახელ-დებულო,
 მაჰხმადის რჯულისა მქირო ღორო ძალღვივით ყე-
 ფულო,

ბრძანა მოსჭერით მეფესა ერთ უტრევენსა თავია,
 ვითა გაღანძლა მაჰმადი ან სიტყვა მითხრა ავია,
 აწ წარიყვანეთ მოკვლით ექცეს სიცოცხლის ნავია,
 სცნეს ქართველთ მეფის სიკვდილი ჩაიკვეს ძაძა
 შავია.

რა სცნა მეფემან თავისა სიკვდილი სოფლით
 ვასულად,
 მოიხმო კათალიკოზი ახსარებთა გაწმდადა,
 მიილა ჭრისტეს ხორც-სისხლი მყის მიით ეზიარადა,
 მერმე მოჰკვეთეს თავიდა წმიდათა თანა ზიარადა.

თვესა მარტისა თორმეტსა მეფე ღმერთთან არს
 შევებულად,
 დღესა დიდ-მარხვის შაბათსა გვამი უჩნს განშვენე-
 ბულად,

მეთათს ემასა დღისასა იქმნა სამოთხეს ქებულად,
 თუმცა იკითხავთ იწოდა დიმიტრი თავადდებულად.
 მას ეამსა იყო ცა-შეგებით აპერით გაბრწყინე-
 ბული,

არა ჩნდა არსად ღრუბელი არც წვიმით ავლავებული,
 როს მოკლეს მეფე დიმიტრი მზე იღვა ელვარებული,
 როს მოკვდა მეფე მზე იქმნა ეანგივით დაბნელებული.
 მოგსმით ქართველთ ამბავი მეფეს მოსჭრესო
 თავიო,

ამისთა მსმენთა ყოველთა თქვეს აწ დაგვენთ
 რა ვქნათო უპატრონოთა ნარინს შეუყრათ ზავიო,
 მოგვეცეს ძე თვისი ვახტანგ და ვერა ვინ გვიქნას
 ავიო.

აქა ქართველთაგან დიმიტრი მეფის თავის მოჭრის ცნობა და
 ვინაიდან დიმიტრის ძენი დაფანტულ იყვნენ ამის გამო
 სთხოვეს ნარინს იმერთა მეფეს ძე ვახტანგ და ჰყვეს მეფედ.

შემოკრბა ყოვლნი ქართველნი გიორგიელთა
 მკულეზი,
 ვინადგან მეფე მოგვიკლეს ჩვენ ვართო დარღვი-
 ლები,

ჩვენის მეფისა შვილები არიან დაფანტულები,
 ვისთხოვთ იმერთა მეფესა გვარი ეცეს ძირები.

დავისოთ მეფედ ნარინის ძე უხუცესი მკო-
 ბილი,
 ვახტანგ ვითხოვთ რადგანვე არს მგარაკლინთ
 შობილი,
 კაცი გაზავნეს იმერთს ნარინს სიტყვა რქვეს სწო-
 ბილი,
 გვიბოძე ძეო შენიდა არს ქართველთ მეფედ ხმო-
 ბილი.

**აქა ნარინ დავითის ძის გამეფება ქართველთა
 ზედა.**

ნარინს მოხსენდა იამა ძესა იხილავს სვიანად,
 ქართველთა მეფედ იკურთხეს არა ჰყვეს საქმე გვი-
 ანად,
 მეფობდა მტერთა ხმაღს ცემდა სამართალ განგები-
 ანად.

აქა არღუნ ეყენისა ხიკვდილი.

მოკლეს არღუნი თვისთა უმთო მოაშთეს ტახ-
 ტსა მწოლარე,
 დასვეს ყვენად მისი ძმა ქულთუქონ არა მკონარე,
 მოწყალე გლახათ შემწყალე არა მმასავით მორთო-
 ლარე,
 უბრძანა გახსნან საკურქლე ვინ იყოს ნივითა მო-
 ლარე.

მოილო ვასცა გლახაკთა აავსო ქვრივი მწირია,
 ვინცა დიმიტრი მეფისა მტრად იყენენ აქენდათ
 შურიო,
 სრულად დახოცნა იგინი დახადა ვითა სირია,

მათ ღმერთმა ნაცვალი გება ჰყო არუნდა სხუღლა
 ჰირია,
 ვახტანგ მეფობს ქართლსა შინა მზიარულობს
 მორჭუმულობით,
 იგიც ვასცემს ღია ზმირად ქართველნი ჰყუეს შემ-
 კულობით,
 მეტად ქართველთ შეუყვარდათ მსახურებენ ერთუ-
 ლობით,
 აწ სოფელმან ვახტანგ მეფე ჰყო ჩვეულებრ მკირ-
 ველობით.

ღანსეულდა ვახტანგ მეფე ნარინისა ძე სენითა,
 გარდიცვალა სამეფო ჰყო ტირილითა და ტყებითა,
 ამის მსმენი ნარინ მეფეც იგიც იქმნა არ შებებითა,
 ისიც მოკვდა იმერთა ჰხვდათ სიხარული მოწყენითა.

მცხეთის საპატრიარქო საკრებულომ ტაძრის
 განმაახლებელი კამიტეტის თავმჯდომარემ შალა
 ყოვლად უსამღვდელოესმა ფლობიანემ, საქართვე-
 ლოს ექსარხოსმა, მიიღო მისი იმპერატორებითი
 უმაღლესობის დიდი მთავრის აღექსანდრე მიხე-
 ილის ძისაგან შემდგვი ტელეგრამა:

წაფიეთხე რა თქვენი მოწოდება, მე და
 ჩემი მეუღლა სიაზოვნებით ვსწირავთ 2,000
 მანეთს განსახლებელად მცხეთის საკრებულო
 ტაძრისა, ჩვენი უმეფეისი სიწმიდისა გაგვა-
 სიაში.

ალექსანდრე მიხეილის ძე

როგორც კი ასეთი სასიხარულო ტელეგრამა
 იქმნა მიღებული, აღმაშენებელი კამიტეტის წევრებმა
 ერთ ხმათ დაადგინეს გადაიხადონ ტფილისის სიონის
 საკრებულო ტაძარში პარაკლისი კვირას, 19 ივლის
 მისი იმპერატორებითი უმაღლესობის და მისი უფ-
 ვესტოესი ოჯახის სამშვიდობოდ.

ყოველ გვარი შესავალ-გასავლის და საკრებუ-
 ლო წიგნები, დაბადებულთა, მონათლულთა და გარ-
 დაცვლებულთა ამოწერილობის ბლანკები, ლოცე-
 ნები და საღმრთო სჯულის სასწავლო წიგნი მსურ-
 ველთ შეუძლიათ მოიპოვიან იმერეთის ეპარქიალური
 საეკლესიო ნივთების საწყობში.

უმათებელესმა სენატმა განმარტა, რომ არც
 ერთ ქალაქის საბჭოს არა აქვს უფლება ხმოსანთა
 საერთო კრებაზედ ლაპარაკი აღძრას ქალაქის მოუ-
 რაეის უკანონო მოქმედების შესახებ სამსახურის
 აღსრულების დროს. ეს უფლება მინიჭებული აქვს
 მხოლოდ გუბერნიის უმაღლესს მთავრობასაო. ხმო-
 სანთ, როდესაც შეტნიშნავენ, რომ ქალაქის მოუ-
 რაეი არ იქცევა კანონისამებრ, შეუძლიანთ განსა-
 კუთრებული მოხსენება შეადგინონ, რომელიც საბ-
 ჭოს ეურნალთან ერთად ადგილობრივ უმაღლესს
 მთავრობას უნდა წარედგინოს განსახილველად და
 მოხსენებათა განხილვის დროს გუბერნატორს შეუძ-
 ლიან შესაფერი ღონის ძიება იღონოსო.

ახალი ამბები და შენიშვნები.

როგორც უწმ. სინოდის ობერ-პროკურორის
 ამხანაგის ვ. კ. საბლერის მოწერილი ტელეგრამიდანა
 ჩანს, ტფილისის სასულიერო სემინარიის რექტორი
 არქიმანდრიტი სერაფიმი დაუნიშნავთ ორონციის
 ეპარქიის პირველ ქორ-ეპისკოპოსად, ხოლო ქვაბთა-
 ხევის მონასტრის წინამძღვარი არქიმანდრიტი კირი-
 ონი—ალავერდის ეპისკოპოსად, ქართლის ეპარქიის
 მეორე ქორ-ეპისკოპოსად.

ტფილისის სასულიერო სემინარიის ინსპექტორი
 არქიმანდრიტი გერმოგენი დანიშნულია ამავე სემი-
 ნარიის რექტორად, ხოლო მის ადგილზე დანიშნუ-
 ლია ინსპექტორი ქუთაისის სასულიერო სემინარიისა
 ბერ-მონაზონი დიმიტრი (ერის კაცობაში აბაშიძე).

სასულიერო უწყებამ განმარტა, რომ კრებულის
 იმ წევრმა, რომელსაც სხვა ეპარქიაში უნდა დრო-
 ეებით წასვლა, თხოვნასთან ერთად უნდა წარადგი-
 ნოს მოწმობა, რომ კრებულის დანარჩენი წევრები
 ჰქირსულობენ იმის თანამდებობის აღსრულებას, და
 ბლაღოჩინის მოწმობა, რომ არავითარი საქმე არ
 აბრკოლებს იმის დროებით განთავისუფლებას სამ-
 სახურიდანაო.

* * *

ჩვენ ვკითხულობთ «ივერიაში» შემდეგ ამბავს: მთავარს მეთვალყურეს მთელის რუსეთის სამარელო სკოლებისას ბატონს შემიკინს შეუნიშნავს, რომ იმ სკოლებში, სადაც «Русское Слово»-ს ჰმმარობდნენ ისე, როგორც ამ წიგნის მეთოდიკა მოითხოვს, ჯეროვანი ნაყოფი მოუტანია სწავლებას რუსულის ენისას, ხოლო სადაც სხვანაირად უხმარნიათ ეს სახელმძღვანელო, იქ სუსტნი აღმოჩნდიან მისწავლენი რუსულს ენაში. ამის გამო ბატონს შემიკინს მოუხდენია განკარგულება, რომ „მეთოდიკა“ Русское Слово-სი გაეგზვნოს ყველა მასწავლებელს შესასწავლად. ამ განკარგულების თანახმად, ტფილისის სავაჭარო საბჭოს ამას წინად უყენდია ასი ეკზემპლარი მეთოდიკა და დაურიგებია ყველა მასწავლებლებისათვის, რომელნიც კურსებზედ მოწვეულნი არიან და ვარჯიშობდნენ. გურია-სამეგრელოს სკოლებისათვისაც დაუბარებია ამ დღებში ორმოცდაათი ცალი მეთოდიკა ადგილობრივს საეპარქიო საბჭოს.

* *

იმავე გაზეთში ვკითხულობთ, რომ მისს მალად ყოვლად უსამღვდელოესის საქართველოს ექსარხოსს ფლამბანეს განკარგულებით სიონის საეკლესიო მუზეის კამიტეტის თავმჯდომარედ დამტკიცებულ იქმნა ყოვლად-უსამღვდელოესი ეპისკოპოსი ლეონიდი და მუზეის გამგედ მ. ჯანაშვილი.

* *

ყოვლად-სამღვდელო აღქმანდრე ეპისკოპოსი მარტვილის მობრძანდა 27 წარსულ ივნისს, 29 ივნისს მარტვილის მონასტერში წირა. წირვის შემდეგ ხალხს უქადაგა. ხალხი მრავალი შეიკრიბა. ძლიერ სასიამოთ დაურჩა ხალხს, დიდი ხნიდან აქ არსებული ჩვეულება—პეტრეპავლობა დღეს მღვდელ-მთავრის მიერ წირვის გადახდა—წოლეულსაც არ მოაკლდათ.

ყოვლად-სამღვდელო აღქმანდრე ამ ზაფხულს, აქ თავისს საწინამძღვრო მარტვილის მონასტერში დაჰყოფს.

სახელმძღვანელო, საყურადღებო, საჭირო და სასარგებლო ცნობათა განყოფილება.

საეჭვო კითხვების განმარტება.

კითხვა. ვინ უნდა აწარმოებდეს იმ შესავალ გასავლის წიგნს, რომელშიაც იწერება გვირგვინაკების და შენდობის ფურცლებიდან შემოსული ფულები?

მაგება. თუმცა უწმიდესი სინოდის უქაზისამებრ 17 ივლისიდან 1871 წლისა № 45 შესახებ ეკლესიის ანგარიშის კანონებისა, რომელიც დამტკიცებულია უწმიდესის სინოდის განჩინებით 24 სექტემბრიდან და 8 ოქტომბრიდან 1876 წელსა, გვირგვინაკების და შენდობის ფურცლების შესავალ-გასავლის წიგნი უნდა წარმოებდეს ცალკე, ვინაიდან ეს შესავალი არ ინიშნება ეკლესიის საზოგადო შესავალ-გასავლის წიგნში, მაგრამ ამით ეკლესიის სტაროსტა თავისუფალი არ არის, რომ ამ წიგნის ანგარიშს თვალ-ყური არ ადევნოს და არ აწარმოვოს იგი. სტაროსტა ვალდებულია აწარმოვოს ყოველივე ანგარიში ეკლესიისა; მაშასადამე იგივეა ვალდებული აწარმოვოს შენდობის ფურცლების და გვირგვინაკების ანგარიშიც.

კითხვა. სწორად მოხდება, რომ მღვდელს მოხსენებისათვის მთელი წლის განმავლობაში კვეთის დროს საშრომელს აძლევენ. ამ მოხსენებისათვის მიღებულ ფულებში აქვს თუ არა მონაწილეობა მღვდელითნეს ამ მთავარ დიაკონს?

მაგება. უწმიდესი სინოდის განგარგულებით ერთი კერძო თხოვნის გამო ნაწილის ამოღებისათვის კვეთის დროს შემოსული ფულისგან მღვდელითნეს და მთავარ დიაკონს წილი არ ერგება.

კითხვა. როცა მღვდელი წესის აგების დროს მიცვალდებულს წაუკითხავს შენდობის ფურცელს, ეს ფურცელი ხელში უნდა მიეცეს გარდაცვალდებულს, თუ კუბოში უნდა ჩადან?

მაგება. რიგი და კანონია და ჩვეულებაც ასეთია, რომ ამ ფურცლის წაკითხვის შემდეგ იგი გარდაცვალებულს უნდა მისცენ მარჯვენა ხელში. ეს ჩვეულება მეთერთმეტე საუკუნიდან არის შემოღებული და ასე უნდა ასრულებდნენ ესლაც.

კითხვა. შეიძლება თუ არა მეტი ფული გარდაახდევინოს მღვდელმა შენდობის ფურცელში და გვირგვინაკში?

მაგება. უწმიდესი სინოდის ერთი განჩინებით ნაბრძანებია, რომ მღვდელი, რომელიც დადებულ ფასზე მეტს გარდაახდევინებს შენდობის ფურცლისა და გვირგვინაკისთვის გარდაცვალებულს პატრონს, მღვდელის ხარისხზე ჩამოაკენება.

კითხვა. შეუძლია თუ არა მღვდელს ან მღვდელისთვის, რომ სხვა სარწმუნოების ეკლესიაში შევიდეს?

მაგება. მე 65 კანონი მოციქულთა აღუკრძალავს ეკლესიის მოსამსახურეთა სხვა სარწმუნოების ეკლესიაში შესვლას სალოცავად სხვა სარწმუნოების აღმსარებელთა თანა. მაგრამ სხვა მიზნით და ცნობის მოყვარეობისათვის სხვა სარწმუნოების აღმსარებელთა ეკლესიებში შესვლას კი არ უკრძალავს. ამისთვის ზოგიერთები, სხვათა შორის, მიტრაპოლიტები პლატონი და ლეონტი და მთავარეპისკოპოსი ნიკანორი შედიოდნენ არა თუ სხვა აღმსარებელთა ქრიტიანების ეკლესიებში, არამედ ებრაელების სინაგოგაშიც, მაგრამ არა იმ დროს, როცა ამ ეკლესიებში ლოცვა ანუ რაიმე ღვთის მსახურება სრულდებოდა.

კითხვა. რა სასჯელი ეკუთვნის მღვდელს, რომელიც ბანქოს თამაშობს ფულზედ?

მაგება. მე 42 მოციქულთა კანონი მღვდელს, რომელიც კარტის თამაშს არ ანებებს თავს, უქადებს მღვდლობისაგან განკვეთას. მართალია მოციქულთა კანონებს სახეში ქონდა ძელით თამაშობა, რომელიც იმ დროს ძლიერ გავრცელებული იყო, მაგრამ დღეს ძელით თამაშობის მაგიერ შემოღებულია ბანქო. თუ რომელიმე მოძღვარმა დაივიწყა თავის ღირსება, მოვალეობა და თავისი წმიდა სამსახური და მიეცა ბანქოს თამაშობას ერთად სხვა ერის კაცთანა,

იგი ღირსია სასჯელისა. ექვს გარემოებაში მოციქულების დროს ყოფილიყო შემოღებული ბანქოს თამაშობა—ეს უბედური გამოგონება ვითომ კაცობრიობის უსაქობის, ბიწიერების და მოწყენილობის გამჟარებელი, სასტიკად იქმნებოდა აღკრძალული ისე, როგორც ძველბით თამაშობა...

განსხვავებანი.

იმერეთის საეპარქიო წმინდა სანთლის ქარხნის კომიტეტი ამით აცხადებს საუკულებათაოდ, რომ იგი (კომიტეტი) ვიდულობს ცვილ-სანთელს ჰირველ ხარისხისას ოცდაორ მანეთად და ათ მუხრად, ხოლო უფრო ძნაბრეს—ცოტა ჭკუჭვიანს—ნაკლებ ფასათ. გამსუფიველთ შეუძლიათ მოიტანონ თვისი საქონელი ქადაქ ქუთაისში, წმინდა სანთლის საწებში, მთავარ-ანგელოზის სობოროს გვერდით. მიღება საქონლისა წარმოებს ვოფელდელიის 9 საათიდან—12 საათამდის.

ქუთაისის სასულიერო სემინარიის სამმართველო საცან

დამატებითი და მისაღები ეგზამენები სემინარიის ზემოკლასებში დაიწყებთან ამ წელს 20 აგვისტოდან, ხოლო ეგზამენები პირველ კლასში შემსვლელთათვის დაიწყება 24 აგვისტოდან.

რექტორი სემინარიისა არხიმანდრიტი ბენიამინი.

ი ს ყ ი ღ ე ბ ი ა ნ

დკანოზი დავით დამბაშიძისაგან შედგენილი და გამოცემული წიგნები:

თბილისში, წერაკიძის გამარცვლებელი საზოგადოების წიგნის მაღაზიაში, ქუთაისში — მწერებისა-ს რედაქციის სტამბაში, ძმ. ჭალაძეების, და ე. ბეჟანაშვილის წიგნების მაღაზიებში და ყვირილაში — თვით გამოცემულთან.

1. საეკლესიო და ღვთის-შისასურების წიგნები.

- 1. ლოცვანი ნახატებიანი, გამოცემა მესამე, მართლ-მადიდებელი ეკლ. უმთავრესი დღესასწაულების ისტორიული მოთხრობით. ამ ლოცვანში არის შთელი წეს-ტროპარ-კონდაკები, სერობა, პარაკლისი ღვთის-მშობლისა და ზიარების ლოცვა. აგრეთვე ამ ლოცვნის სრულს თვეთა-მეტყველებაში არიან ჩართულნი საქართვე. წმიდანები მათი ისტორიული მოთხრობით და ტროპარ-კონდაკებით. ფ. ყლით 50 კ. და უფლოთ . . . 40 კ.
- 2. წესი სწეულის ზიარებისა და ერცელი პანაშვილისა, ფასი . . . 10 კ.
- 3. სოცხლთა და გარდაცვლებულთა მოსახსენებელი კონდაკი (კარგის ყლით) ფ. . . 30 —
- 4. ძონდაკი იოანე ოქროპირის წიგვისა უფლოთ 40 კ. კარგი ყლით . . . 60 >
- 5. შემოკლებული ლოცვანი ანბანით და თორმეტი საუფლო დღეების ტროპარ-კონდაკებით ფ. . . 5 >

2. სასწავლო და სხსელმძღვანელო წიგნები.

- 1. დარიგება საღმრთო სჯულის სწავლებაზე, რომელიც უწმ. სინოდისაგან მოწონებულა როგორც სასწავლო საღმრთო სჯულისა საეკლესიო-სამრევლო და სხვა პირველ დასაწყის სკოლებში—ფასი . . . 30 კ.
- 2. იგივე დარიგება საღმრთო სჯულის სწავლებაზედ რუსულს და ქართულს ენაზე ხმის ამალღებ-ს ნიშნებით—ფასი . . . 40 კ.
- 3. დაწყებითი გაცვირილები საღმრთო სჯულის სწავლებაზე, ფასი . . . 15 —
- 4. ახალ სასულიერო კანსისტორიათა წესდებულება—ფასი . . . 40 კ.
- 5. მღვდელთათვის საიდუმლოების შესრულების

ღროს საქირო სხელმძღვანელო წიგნი—
ფასი ყლით . . . 20 კ.
6. საქართველოს საეკლესიო ისტორია ფასი 45 კ.

3. სამკურნალო წიგნები და დარიგება ჯან-მრთელობის დაცვაზე.

- 1. ახალა კარბანდი, მეორე გამოცემა დამატებით, რომელიც განხილული, მოწონებული და ნება-დართულია კავკასიის საეპიო რჩევასაგან—ფასი . . . 1 მ.
- 2. დარიგება მხედველობის დაცვასა და თვლების მოვლაზე, ფასი . . . 10 —

4. შესანიშნავი მონასტრები და ეკლესიები და ამ მონასტრების აღმაშენებელთა ცხოვრების აღწერილობანი,

- 1. მცხეთის ტაძარი და წმიდა ნინო, ქართ. განმანათლებელი, ფასი. . . 25 კ.
- 2. მელათის მონასტერი და ცხოვრების აღწერილობა მეფის დავით აღმაშენებ. . . 25 კ.
- იგივე რუსულ ენაზე . . . 20 „
- 3. შოა მღვიმის მონასტერი და ცხოვრების აღწერა ღირსისა მამისა ჩვენისა შოისი . . . 5 კ.
- 4. თამარ-მომ. დამით და კონსტანტინე და მოწამეთის მონასტერი.—ფასი . . . 5 კ.
- იგივე რუსულ ენაზე . . . 10 კ.
- 5. მარძიის მონასტერი, ფასი . . . 5 კ.
- 6. მარტვილის მონასტერი . . . 2 კ.

5. საუფლო და ღვთის-მშობლის დღესასწაულების აღწერა ზნეობრივ სწავლა დარიგებით.

- 1. ღვთის-მშობლის დაბადება, სურათით . . . 2 —
- 2. ბაძალ მიყენება ღვთის-მშობლისა, ფ. . . 2 —
- 3. ამაღლება პატრიოსნისა და ცხრეელს-მყოფელისა ჯგარისა, სურათით. . . 2 —
- 4. შობა უფლისა . . . 2 კ.
- 5. მირქაბა უშლისა, სურათით.—ფასი . . . 2 —
- 6. ხარება მოკლად წმიდა ღვთის-მშობლისა 2 —
- 7. გზობა სურათით—ფასი . . . 2 —
- 8. აღდგომა სურათით —ფასი . . . 2 —
- 9. მიძინება ყოვლად წმ. ღვთის-მშობლისა, 2 —
- 10. ხელთუქნელი ხატის ისტორია . . . 3 კ.

6, მოწამენი, დირსნი მამანი და დედანი საქართველოს ეკლესიისა, შესანიშნავნი საქართველოს მეფენი და დედოფალნი:

- 1. წმიდა მოწამე რაფაელი, სურათით, ფასი 5 კ.
- 2. წმ. ნინო ქართველი განაწანთლებელი 2—
- 3. მეფე დავით შესამე აღმაშენებელი 5—
- 4. თამარ მეფე, სურათით 5—
- 5. გიორგი მთაწმიდელი 10—
- 6. იოანე ზედაზნელი 5—
- 7. შოთაბრძოლი 3—
- 8. ქეფეან დედოფალი 2—
- 9. არჩილ და ლუარსაბი 5—
- 10. მეფე დავით III აღმაშენებელი 5—
- 11. იგოე ერცულ 15

7, რელიგიური და წყობრივი შინაწიხი წიგნები და საუბრები:

- 1. წმიდანი მკვლელ-მთაბარნი: მასილი დიდი, გრიგორი ღვთის-მეტყველი და იოანე მოძრაპირი, სურათით—ფასი 5—
- 2. როგორ უნდა ემარტულობდეთ—ფასი 3—
- 3. სხობაჲა წმ. გიორგი სწორის დიდს მთაბარის მკვლევარისა 2—
- 4. ანდრია პირველწოდებული, ისტორიული პოემა აკაკისა, ფასი 5—
- 5. სიკვდილი მართლისა, კონსტანტინეპოლის მკვლელის წერილი 5—
- 6. ხმა მოძღვრისა სამწყსოსადმი. საუბარს შესწავლა იესო ქრისტესი 3 |
- 7. შეილების პოელოება მშობელთადმი 3—
- 8. მშობლების მოვალეობა შეილთადმი 3—
- 9. ეინ არიან ჩენი ცხოვრების მტერნი და როგორ უნდა ეძლიოთ მათ 3—
- 10. იუნჯებდ-თ საუნჯესა ცათაშინა 3—
- 11. საუბარი ღვთის სიტყვაზე 3—
- 12. — ზრამზე 3—
- 13. სამგვარი სიკვდილი 5 »

8. მოთხრობანი დაბადებიდან.

- 1. მამე სოლომონ-ბრძენი სურათით—ფ. 5—
- 2. მათერი (მოთხრობა დაბადებიდან) სურ. 5—
- 3. სიბრძნე ი.ო. ძისა ზირაქისა, სურათით. 5—
- 4. იოსები 5—

ხატები და მხატვრობანი.

იმეკონებთან პატარა-იფ-ფასიანი-ხატები ფიქარზე სამართბ გოჯიანი ფასი 5—10 კ. ხატები არს: მაცხოვრს, ივერის დეი-ს-მშობლის, წმიდა გიორგის, ანდრია მოციქულის, პირველ წოდებულისა და ის თორმეტთა დღესასწაულთა. ეინც დაიბარებს ხატებს არა ნაკლებ ოცისა, იმათ ჩენს საქართველოში ყველგან ფოსტის გასავაზენი არა გარდახდება-იმეკონება სქელ ქალღმებ ნახატი წმიდა ნინოსი, საქართველოს განაწანთლებელისა ეარაკით 6+7 გოჯიანი ფასი 15 კ. ფოტო-ტვიპით დახატული წმიდანი მთაბარ-მოწამენი დავით და კონსტანტინე 6+5 გოჯიანი ფასი 5 კ. მამე ზომისა და ამისთანავე სახით წმიდა ნინო ქართველთ განმართლებელისა და დავით აღმაშენებელისა ფ. თითოსი 5 კ. იმეკონება აგრეთვე მრავალ პატარა გულსაქიდი ხატები ფერკადევალი ლითონისა, სახელდობო: ნინოსი, დავით და კონსტანტინე, დავით აღმაშენებელისა, თამარისა, ანდრია პირველწოდებულისა და აძიდა გიორგისა, ფასი თითოსი 5 კ. ეინც ასს დაიბარებს ნაღ ფულზე, მას გავაზენი დავთობა სამ მანეთად. მასთან პატარა გულსაქიდი ხატეა. იმეკონებთან ეერცლიაჲც, ფასი 40 კ.

11. მხატვრობანი სასულიერო და სერო მოღვაწეთა.

- 1. შოთა რუსთაველი 25 კ.
 - 2. აკაკი წერეთელი 25 კ.
 - 3. თამარ მეფე 25 კ
- იმეკონება აგრეთვე შესვალ-გასავალი წიგნები და ყოველგვარი მოწამებებს ზღანქები და მეტრიკის გამოწერილობანი ფასი თითოეულისა 1 კ.
- ეინც ზემო აღნიშნულ წიგნებს გათიქურს არა ნაკლებ ერთი თუხნისა, მას მანეთზე დავთობა 20 კ. ეინც ორ კაპიკან წიგნაკებს დაიბარებს არა ნაკლებსი ცალისა, ის ფოსტით გასავაზენს არ იხდის.

შ ი ნ ა ა-რ-ს ი:

სალიბრატორო ვანყოფილება: საფლის სახალხო სკოლების მასწავლებელთა აღმზრდელი-ობითი მნიშვნელობა. საეკლესიო სიძველეთ საცავი.—სანდავალიო კურსები სამეცნიერლოში.—დავა თავად გურიელებისა ქ. ფოთთან.—ოჯახის კერა, მამაკაცი და დედაკაცი.—საქართველოს ძველი ღვთისთავ-განდასავალი, ხისტორიო მასალა.—ახალი ამბები და შენიშვნები.

საბირო და სხარბაზლო ცნობათა განყოფილება: საეჭვო კითხვების განმარტება